LEGEARTIS
ИНГ-ПРО

ПРОПИСИ У ПРАКСИ

ISSN 2406-1085
Број 55 / април 2017.

Спровођење набавки на које се Закон о јавним набавкама не примењује

ИЗДВАЈАМО:

Гарантни акт у управном поступку као новина из Закона о општем управном поступку

Кривично дело злоупотреба поверења из чл. 216. Кривичног законика у судској пракси

Судска контрола рада јавних бележника – део други

Нови Закон о извршењу и обезбеђењу у пракси Вишег суда у Београду

Застарелост кроз новију судску праксу

25

ГОДИНА ПОСТОЈАЊА

ИНГ-ПРО

С НАМА НЕМА ЛУТАЊА

LEGEARTIS ИНГ-ПРО

ПРОПИСИ У ПРАКСИ

www.legeartis.rs

ISSN 2406-1085
Година V, број 55, АПРИЛ 2017.

Оснивач и издавач:
ИНГ-ПРО
Издавачко-графичко д.о.о.
Београд, Веле Нигринове 16а

За оснивача и издавача:
Горан Грчић и Владимир Здјелар

Главни и одговорни уредник Редакције:
Јован Матијашевић

Главни и одговорни уредник часописа:
Ана Фулетин

Сарадници:
Весна Филиповић
Владимир Живанкић
Владимир Илић
Драгана Марчетић
Драган У. Калаба
Милош Јовић
Марина Антић
Ружа Урошевић
Снежана Марјановић
Зорица Вељић

Технички уредник:
Милена Станковић

Лектура:
Милица Радованчев

Графичка припрема:
Мирослав Арамбашић

Штампа:
Digital art, Београд

Редакција:
Веле Нигринове 16а, 11000 Београд
тел: +381 11 2836 890
факс: +381 11 2836 474
имејл: redakcija@legeartis.rs

Часопис излази једанпут месечно (10 бројева и 1 двоброј у оквиру годишње претплате).

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

34

LEGE Artis : прописи у пракси / главни и одговорни уредник Ана Фулетин. - [Штампано изд.]
. - Год. 3, бр. 25 (окт. 2014)- . - Београд : ИНГ-ПРО, 2014- (Београд : Digital art). - 28 cm

Месечно. - Наслов лат., текст ћир.. - Преузима нумерацију електронског издања. - Друго издање на другом медијуму: Lege Artis (Online) = ISSN 2334-6140
ISSN 2406-1085 = Lege Artis (Штампано изд.)

Поштовани претплатници,

У априлском броју часописа у области грађанског права доносимо неколико занимљивих текстова који се баве актуелним темама – новом судском праксом о застарелости и праксом јавних бележника. Ову област употпуњује и коментар правног става Врховног касационог суда који се односи на спорна правна питања везана за уговор о промету непокретности који је сачињен у форми јавнобележничког записа. Такође скрећемо пажњу на текст о новој пракси Вишег суда у Београду у извршном поступку.

У сусрет почетку примене Закона о општем управном поступку, доносимо текст о гарантном акту.

У тексту из области кривичног права анализирамо биће кривичног дела злоупотреба поверења у свим његовим облицима.

Између осталог издвајамо и текст о спровођењу набавки на које се Закон о јавним набавкама не примењује.

У овом броју уводимо и нову рубрику – Актуелности из правосуђа – кроз коју обавештавамо читаоце о новим правним схватањима, поступцима оцене уставности и законитости, мишљењима и другим новостима из судова и других правосудних органа.

Редакција

Будимо на вези

Часопис *Lege Artis – ПРОПИСИ У ПРАКСИ* отворен је за сва ваша питања, мишљења, конструктивне предлоге, похвале и критике. Можете их упутити ауторима текстова или на имејл редакције часописа **redakcija@legeartis.rs**

Пратите нас:

- **www.legeartis.rs**
- **www.propisi.net**
- **www.ingpro.rs**
- **www.facebook.com/IngProLegeArtis**

Календар важења правних аката

У овој рубрици доносимо преглед прописа који током овог месеца престају да важе (у целости или у делу), односно који одложено ступају на снагу и/или се одложено примењују у целости или у делу:

...пасоша, дипломатског пасоша и ...ик о измени Правилника о обрасцу..., бр. 9/16 од 5. 2. 2016. године, а ступио ...ца, објављен у „Сл. гласнику ... године

– примењује се од 13. маја 2016. године

● Закон о изменама и допунама Закона о поморској пловидби, објављен у „Сл. гласнику РС", бр. 18/15 од 13. 2. 2015. године, а ступио је на снагу 21. 2. 2015. године

– одредбе члана 16. ст. 6. и члана 20. овог закона примењиваће се од 1. јуна 2016. године

● Правилник о измени и допуни Правилника о реглоскопима, објављен у „Сл. гласнику РС", бр. 49/15 од 5. 6. 2015. године, а ступио је на снагу 13. 6. 2015. године

– одредба члана 2. овог правилника важи до 1. јуна 2016. године

● Закон о енергетици, објављен у „Сл. гласнику РС", бр. 145/14 од 29. 12. 2014. године, а ступио је на снагу 30. 12. 2014. године

– одредбе члана 98. ст. 1. тач. 1) до 3), члана 99. и члана 225. ст. 1. тач. 1) до 3) и члана 225. ст. 4. овог закона се примењују од 1. јуна 2016. године

● Закон о потврђивању Европске оквирне конвенције о прекограничној сарадњи између територијалних заједница или власти, објављен у „Сл. гласнику РС – Међународни уговори", бр. 2/16 од 8. 2. 2016. године

– Конвенција ступа на снагу 16. јуна 2016. године

● Закон о потврђивању Амандмана на Конвенцију о процени утицаја на животну средину у прекограничном контексту, објављен у „Сл. гласнику РС – Међународни...

КАЛЕНДАРИ...

- ВАЖЕЊА ПРАВНИХ АКАТА
- ДОГАЂАЈА

СУДСКА ПРАКСА И СЛУЖБЕНА МИШЉЕЊА

ПРОПИСИ У ПРАКСИ

Недостојност за наслеђивање

У склопу сасвим новог формата овог броја можете пратити у нашем часопису доносећи неке карактеристичне случајеве из судске праксе, а ко... недостојност за наслеђивање.

...остојност за наслеђ... РС", бр. 46/95, 101/03 – Одлука УС РС и 6/15)

...лан 4.

Не може наследити на основу закона... штања, нити стећи какву корист из завештања (недостојан је):
1) онај ко је умишљајно усмртио оставио... покушао;
2) онај ко је принудом, претњом или прев... оставиоца да сачини или опозове завештање или неку његову одредбу, или га је у... чио;
3) онај ко је у намери спречавања оставочев... воље уништио или сакрио његово завештање, или га је фалсификовао;
4) онај ко се теже огрешио о законску обавезу из... оставиоца, или му је ускратио нужну помоћ.

Суд на недостојност пази по службеној дужности.

О недостојности за наслеђивање суд води рачуна по службеној дужности, али је терет чињеничне тврдње и доказа да ова недостојност постоји, на странци која то тврди.

Из образложења:

„Разлози ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани. Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је ванбрачни син пок. А. М. Свог оца је упознао када је имао 10 година. До 1992. године имао је ретке контакте са оцем, а од те године никако. Брига о оцу са његове стране није изостала његовом кривицом. Није се теже огрешио о обавезе издржавања, нити му је ускратио нужну помоћ. Нису постојали ни други разлози који би указивали на недостојност за наслеђивање оца. Тужилац није умишљајно усмртио свога оца, нити је то покушао. Између њих је било само свађе. Није се теже огрешио о законске обавезе издржавања према њему. Преко ...оца је примао ...ије мајке, а пок. А. М. издржавање није ...требно. Не може се говорити ни о ускр... помоћи оставиоцу, јер то не произилази ...изведених доказа.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови правилно закључују да нема основа за примену члана 4. Закона о наслеђивању који регулише појам недостојности за наслеђивање. Према ставу 1. тач. 1) овог члана, не може се наследити на основу закона или завештања нити стећи какву корист из завештања (недостојан је), онај ко је умишљајно усмртио оставиоца, или је то покушао. Према тачки 4. овог члана, недостојан је онај ко се теже огрешио о законску обавезу издржавања, или ускратио нужну помоћ. Према ставу 2. овог члана, суд на недостојност пази по службеној дужности. У конкретном случају, истакнути разлози за недостојност тужиоца да наследи свог оца, сада пок. А. М., нису испуњени. У току поступка у прилог ових својих тврдњи тужила није пружила одговарајуће доказе. Зато је суд о постојању (непостојању) тих

ПОСТАВИТЕ ПИТАЊЕ НАШЕМ АУТОРУ, НАСТОЈАЋЕМО ДА ОДГОВОРИМО НА СВАКО ОД ЊИХ

Негативне референце у ...следње измене и допуне ...набавки

...15. године донеле су собом... о јавним набавкама из августа ... негативним референцама о ко... ...мо говорити у овом тексту

Милош Јовић
саветник у Управи за јавне набавке
budzeti@legeartis.rs

Кад су у питању јавне набавке, појам ...ференце има двоструки појавни ... У случају кад одређује додатне ... ...ће у поступку јавне набавке... ...ти од... пословног капацитета... ...а у реализац... ...та набавке, односно је у претходном ... испоручивао добра, извршавао услуге или ... дио радове који су предмет конкретне јавне набавке. Тада је реч о **пословним референцама**. Оне које би се условно речено могле назвати **позитивним референцама**. И док је у том случају реч о референцама које понуђача квалификују за добијање уговора о јавној набавци, негативне референце су оне које га могу дисквалификовати из „трке" за добијање уговора.

Институт **негативне референце** установљен је ради обезбеђивања поузданијег и солиднијег уговорног партнера наручиоца, а што је претпоставка целисходнијег и рационалнијег трошења јавних средстава. На тај начин, санкционишу се понуђачи који не извршавају своје обавезе у поступку јавне набавке или уговорне обавезе или их не извршавају на уговорен начин и под уговореним условима. С друге стране, будући да санкција никада није сама себи сврха, управо би свест о могућности да се нађе „на црној листи" код одређеног наручиоца, требало да понуђача додатно мотивише на озбиљнији, професионалнији и пословнији приступ извршавању сопстве...

...авним набавкама из 2008. године. Сходно ...да важећим прописима, наручиоци су имали ...ућност да одбију понуду уколико поседују ...каз који потврђује да понуђач није испуњавао ...које обавезе по раније закљученим уговорима ...авним набавкама који су се односили на исти предмет набавке, за период од претходних пет година за радове, односно три године за добра и услуге.

Закон о јавним набавкама из 2012. године („Сл. гласник РС", бр. 124/12) значајно је проширио обухват негативних референци, установивши их као обавезу за наручиоце, проширујући њихово дејство и на сам поступак јавне набавке (не само на уговоре), те установивши својеврсну „црну листу" понуђача – списак негативних референци.

...следње измене и допуне Закона о јавним ...ама из августа 2015. године („Сл. гласник ...15) донеле су собом **неколико измена ...реч о негативним референцама**:
- не... ...ференца као могућност, не и обавеза з...
- неве... ...угих, таксативно законом ненаведе... ...негативне референце за одређеност ...ој документацији;
- прецизир... ...одног периода који је обухваћен нега... ...ференцом;
- укидање списка... ...их референци.

Можда и **најзначајнија измена** јесте та да наручилац сада више није у обавези, већ има могућност да примени негативну референцу према понуђачу. Како су ове законске измене биле још један корак ближе директивама Европске уније из области јавних набавки, и у овом

(6) Трошкови продатих производа износе 1.250.000,00 динара.Укалкулисана разлика у цени је 25% на цену коштања, што износи 312.500,00 динара (1.250.000,00 × 25%). Обрачунати ПДВ по општој стопи износи 312.500,00 динара, од чега на цену коштања 240.000,00 250.000,00 (1.250.000,00 × 20%) и ПДВ на разлику у цени 62.500,00 (312.500,00 × 20%).

(7) Купцу су фактурисани спортски дресови са обрачунатим ПДВ-ом у износу од 1.875.000,00 дин.

(8) Купац је извршио плаћање фактуре у целости у износу од 1.875.000,00 динара.

(9) Треба извршити затварање свих конта класе 9 – Обрачун трошкова и учинака.

(10) Треба саставити Извештај о стању залиха производње на крају обрачунског периода.

(11) Треба прокњижити својење почетног стања залиха производње на коначно стање залиха производње на крају обрачунског периода на бази података из Извештаја о стању залиха производње на крају обрачунског периода.

Напо...ених производа од 1.250.000,00 динара израчунати су на бази цене ...а (682 комада × 1.832,... динара по комаду), док је продајна цена спортских дресова од ...000,00 динара по комаду изра...ата у износу од 2.500,00 динара (750 × 2.500,00).

Књижење:

Р. бр.	Конто			Износ	
	дугује	потражује		дугује	потражује
1	2	3		5	6
			...спортски дресови	200.000,00	
			...алиха материјала		200.000,00
1.	910		Сировине и мате...		
			...ријала – спортски дресови		
		9000	Рачун за преузи... спортски дресови	500.000,00	
			...спортски дресови	120.000,00	
За отварање почетног стања 1. 1. 2016. за з...					
1а	9500		Материјали за... ...е залиха недовршене		500.000,00
	9600		Готови про... ...мање залиха готових		120.000,00
		9001	Рачун за ... ...недовршене производње и готових производа 1. 1. 2016. године на ... ...тих залиха из финансијског књиговодства		
			...ровине и материјал – спортски дресови	1.000.000,00	
		9010	Рачун за преузимање набавке материјала и робе		1.000.000,00
...а примљен материјал у магацин у вези са производњом спортских дресова					
	За	9500			
			Материјал за израду – спортски дресови	680.000,00	
		9100	Сировине и материјал – спортски дресови		680.000,00
...улазне материјала у производњу у току године					

АУТОРСКИ ТЕКСТОВИ СА ОБИЉЕМ КОРИСНИХ ПРИМЕРА И СТРУЧНИХ ТУМАЧЕЊА

У овом броју...

ЈАВНЕ НАБАВКЕ И БУЏЕТИ

4 Спровођење набавки на које се Закон о јавним набавкама не примењује

ГРАЂАНСКО ПРАВО

10 Застарелост кроз новију судску праксу

20 Судска контрола рада јавних бележника – део други

32 Реч адвоката – актуелни проблеми после доношења правног става Врховног касационог суда Републике Србије, установљеног на седници грађанског одељења 25. 10. 2016. године

35 Нови Закон о извршењу и обезбеђењу у пракси Вишег суда у Београду

КОМПАНИЈСКО ПРАВО

44 Судска пракса привредних судова у извршном поступку

РАДНИ ОДНОСИ

50 Одредба члана 179. став 3. тачка 5) Закона о раду није у сагласности са Уставом

УНАКРСНИ ПОГЛЕД

52 Гарантни акт у управном поступку као новина из Закона о општем управном поступку

55 Актуелне недоумице у примени Закона о становању и одржавању зграда (први део)

КРИВИЧНО ПРАВО

62 Кривично дело злоупотреба поверења из чл. 216. Кривичног законика у судској пракси

69 Упоредни приказ неких кривичних и прекршајних дела против одбране земље

РУБРИКЕ

43 Календар важења правних аката

78 Портал читалаца

82 Преглед прописа донетих између два броја

86 Актуелности из правосуђа

Спровођење набавки на које се Закон о јавним набавкама не примењује

Имајући у виду да је и у случајевима спровођења набавки на које се Закон о јавним набавкама не примењује реч о трошењу јавних средстава, ни ове набавке не могу остати ван домашаја јавности, односно у потпуности препуштене аутономији воље доносиоца одлука

Милош Јовић,
саветник у Управи за јавне набавке
budzeti@legeartis.rs

Како Закон о јавним набавкама уређује процедуре јавних набавки приликом прибављања добара, радова или услуга, простор спровођења набавки на који се овај закон не примењује остаје „непокривен". То значи да приликом набавки прописаних одредбама чланова 7, 7а, 122. и 128. ЗЈН-а, као и у случају набавки истоврсних добара, услуга и радова чија укупна процењена вредност на годишњем нивоу не прелази износ од 500.000 динара, сваки наручилац има слободу да процедуре избора добављача, извођача радова односно извршиоца услуга уреди на посебан начин, у складу са својим потребама. Међутим, имајући у виду да је и у предметним случајевима реч о трошењу јавних средстава, ни ове набавке не могу остати ван домашаја јавности, односно у потпуности препуштене аутономији воље доносиоца одлука у овим правним лицима.

На то указују и саме одредбе ЗЈН-а. Тако је чланом 7. став 2. ЗЈН-а прописано да у случају набавки из става 1. овог члана наручилац има дужност поступања у складу са начелима из овог закона. Иако у члановима 7а, 122. и 128. ЗЈН-а ова обавеза није установљена, нужно би се морало и у тим случајевима водити рачуна да буду поштована начела јавних набавки, наравно она која у конкретној ситуацији могу наћи своју примену.

Уређујући питање набавки из члана 39. став 2. ЗЈН-а, односно питање набавки истоврсних добара, услуга и радова чија укупна процењена вредност на годишњем нивоу не прелази износ од 500.000 динара, ЗЈН одлази корак даље и установљава дужност наручиоца да, када спроводи ове набавке, спречи постојање сукоба интереса и да уговорена цена не буде већа од упоредиве тржишне цене, уз то посебно наглашавајући његову обавезу да обезбеди конкуренцију, препознајући начело обезбеђивања конкуренције као темељно начело које треба имати у виду када се спроводе ове набавке чији друштвени значај није такав да би оне потпале под режим јавних набавки.

Осим тога, чланом 8. Правилника о садржини акта којим се ближе уређује поступак јавне набавке унутар наручиоца („Сл. гласник РС", бр. 83/15), дефинисана је обавеза наручиоца да интерним актом уреди начин обезбеђивања конкуренције не само у поступцима јавне набавке, већ и у случају набавки на које се ЗЈН не примењује. Међутим, иако је предметним правилником установљена само обавеза уређивања начина обезбеђивања конкуренције, сматрамо да је пожељно, чак и неопходно, уредити начин спровођења ових набавки, при чему имамо у виду набавку у ширем смислу речи, која укључује и процес планирања ових набавки, односно и праћење њених реализација.

уговора. Многи наручиоци су у жељи да успоставе систем у зони набавки на које се ЗЈН не примењује, „повукли линију" на одређену вредност, те установили нпр. обавезу да уколико је вредност набавке изнад 50.000 динара, наручилац закључује уговор са изабраним добављачем/извођачем радова/извршиоцем услуга, а испод те вредности нема ту обавезу. Сматрамо да је оваква методологија погрешна и да ствара непотребна ограничења и условљавања наручиоцу.

Члан 58. став 2. Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС", бр. 54/09, 73/10, 101/10, 101/11, 93/12, 62/13, 63/13 – исправка, 108/13, 142/14, 68/15 – др. закон, 103/15) прописује да корисници буџетских средстава преузимају обавезе на основу писаног уговора или другог правног акта. Дакле, уговор је један од начина преузимања обавеза, али не и једини, а да ли ће га наручилац закључивати или не пре свега зависи од самог предмета набавке, али и од околности под којима се тај предмет набавља. Поједини правни послови нису пуноважни уколико не постоји закључен (било формални било неформални) уговор, док је природа одређених набавки таква да упућује на закључење уговора без обзира на његову вредност.

Тако је пожељно закључити уговор и за грађевинске радове на санацији неког објекта вредности 30.000 динара, исто као и када је вредност тих радова 100 или 1000 пута већа. Са друге стране, набавка лаптоп рачунара вредности 70.000 динара не мора бити праћена уговором, већ се однос са добављачем по правилу успоставља наруџбеницом која представља основ за испоруку добара, основ плаћања је по правилу издата фактура (као и код уговора), а заштита наручиоца обезбеђена је издатом гаранцијом произвођача за предметно добро.

Надаље, постоје наручиоци који су интерним актима и процедурама дефинисали обавезу закључења уговора без обзира на вредност предмета набавке. Можемо само замислити колико строга примена овакве процедуре доводи до апсурдних ситуација када наручилац врши појединачне куповине изузетно мале вредности.

Када је реч о евиденцији набавки које се спроводе без примене овог закона, ЗЈН установљава одређене обавезе за наручиоце.

Сходно члану 132. став 1. тачка 2) ЗЈН-а, наручилац доставља Управи за јавне набавке тромесечни (квартални) извештај у електронској форми који, поред осталог, садржи податке о спроведеним поступцима набавке на које није примењивао одредбе овог закона (исто је наведено и у члану 3. став 1. тачка 4) Правилника о садржини извештаја о јавним набавкама и начину вођења евиденције о јавним набавкама („Сл. гласник РС", бр. 29/13).

Апликативни софтвер за вођење евиденције и достављање кварталних извештаја који садржи обрасце за вођење евиденције и пратеће корисничко упутство, доступни су на интернет страници Управе за јавне набавке. Подаци за набавке на које се не примењује ЗЈН уносе се збирно за годину, квартал и основ изузећа из члана 7, 122. или члана 39. ЗЈН-а. Подаци који се уносе су: а) година за коју се уносе подаци; б) квартал за који се уносе подаци; ц) основ за изузеће; д) укупан број уговора за изабрану годину, квартал и основ за изузеће; е) укупна процењена вредност без ПДВ-а за изабрану годину, квартал и основ за изузеће; ф) укупна уговорена вредност без ПДВ-а свих закључених уговора за изабрану годину, квартал и основ за изузеће; г) укупна уговорена вредност са ПДВ-ом свих закључених уговора за изабрану годину, квартал и основ за изузеће.

25
ГОДИНА ПОСТОЈАЊА
ИНГ-ПРО

Застарелост кроз новију судску праксу

У тексту који следи аутори говоре о институту застарелости у најновијој пракси парничних судова. Савремени живот, убрзани правни промет, промет добара и услуга, као и разни историјски и економски догађаји, доводе до појава нових врста парница у којима се и овај стари институт грађанског права мора изнова промишљати и тумачити

Весна Филиповић
судија Првог основног суда у Београду и руководилац Одељења судске праксе у грађанској материји
sudski.postupci@legeartis.rs

Драгана Марчетић
судија Првог основног суда која поступа у парничним предметима, заменик руководиоца судске праксе у грађанској материји
sudski.postupci@legeartis.rs

Институт застарелости је стари институт грађанског права који је актуелан и присутан готово колико и само грађанско право. Међутим, нови животни догађаји и актуелне спорне животне ситуације кроз разне гране грађанског права доводе до стално присутне потребе тумачења, образлагања начина примене и уједначавања судске праксе у погледу института застарелости. Посебно се издвајају питања о времену потребном за застарелост и о почетку рачунања рока застарелости.

И раније су аутори писали о овом институту тако да ће се овај рад бавити првенствено обрадом најновије судске праксе по питању застарелости. Овај текст и примери дати у њему требало би да укажу на најважније дилеме које у примени прате овај институт и да на њих дају адекватне одговоре.

О ЗАСТАРЕЛОСТИ

Да подсетимо, институт застарелости претпоставља невршење неког субјективног права које извире из објективног права (закона), кроз одређено време прописано законом у коме је поверилац могао захтевати испуњење обавезе од дужника, па уколико то није учинио (држао се пасивно), изгубио је право да захтева испуњење обавезе принудним путем, али само у случају када дужник истакне приговор застарелости потраживања. Правна сврха постојања института застарелости, из члана 360. ЗОО-а, огледа се у законском настојању очувања правне сигурности кроз заштиту дужника од временски претерано дуге неактивности повериоца у остварењу свог права. Последица застарелости је претварање облигације у природну облигацију. Када наступи застарелост, поверилац не може путем тужбе натерати дужника да изврши своју обавезу ако је овај истакао приговор застарелости, али је и даље овлашћен да прими испуњење обавезе од стране дужника јер се утужива обавеза претвара у природну – натуралну облигацију. Због тога дужник који испуни своју застарелу обавезу, не може тужбом захтевати повраћај онога што је испунио, без обзира на то да ли је знао или није знао да је његова обавеза застарела.

Рокови застарелости прописани су законом и странке их својом вољом не могу мењати. За различите врсте потраживања време застарелости је различито прописано и износи од 10

рока застарелости накнаде штете из члана 376. ЗОО-а, само под условом да је тужилац правноснажном судском одлуком остварио право на накнаду штете због основног обољења, јер би само у таквом случају очувао своје право и на накнаду штете по основу погоршања тог обољења.

Овде треба додати да је судска пракса стала на становиште по коме застарелост потраживања накнаде нематеријалне штете по основу умањења ОЖА због погоршања здравственог стања, почиње да тече од када је погоршање задобило коначан облик, односно од када је погоршање настало укупно и трајно. Уколико је дошло до додатних физичких болова и страха, по основу погоршања здравственог стања потраживање застарева у законском року од 3 године од када је лице престало да трпи сталне болове јаког и средњег интензитета, као и страх истог интензитета.

Што се тиче накнаде нематеријалне штете и потраживања по основу нарушености или погоршања здравља, у пракси се појавила спорна ситуација застарелости потраживања накнаде нематеријалне штете по основу умањења ОЖА код обољења посттрауматског стресног поремећаја, при чему је штетни догађај који је у узрочно-последичној вези с насталим психичким обољењем настао пре више година, чак и пре више од 10, па и 20 година. У овим случајевима је питање постојања узрочно-последичне везе било повезано и с оценом застарелости потраживања. Према образложењима неких одлука последице таквог обољења (поткрепљене налазом и мишљењем вештака медицинске струке неуропсихијатра, чак и комисије вештака исте струке) могу настати према природи тог обољења најкасније у року од 6 месеци од штетног догађаја узрочника истог обољења. Свако друго обољење ПСТП настало после више од 10, 15 па и 20 година могло је бити проузроковано разним стресним утицајима на психичку функцију личности, али никако није могло бити проузроковано стресним догађајем који се одиграо тако давно. У сваком случају, већина првостепених одлука је укидана од стране жалбених судова с налогом да се утврде ове спорне чињенице и правилно оцени постојање узрочно-последичне везе између штетног догађаја и штете и истакнутих приговора застарелости потраживања.

ЗАСТАРЕЛОСТ ПОТРАЖИВАЊА КОЈА СУ ПРОИЗАШЛА ИЗ АНГАЖОВАЊА ЛИЧНИХ СРЕДСТАВА У КОРИСТ И ЗА РАЧУН ПОСЛОДАВЦА

(члан 210, 360, 361. став 1. и члан 362. Закона о облигационим односима)

Потраживања произашла из ангажовања личних средстава у корист и за рачун неког лица застаревају у року од 10 година.

Када запослени ангажује своја лична средства у функцији привредне делатности послодавца, тада је послодавац у обавези да врати тај износ запосленом применом правила из одредбе члана 210. ЗОО-а, зато што би се тужена страна обогатила за тај износ. То исто важи и за трошкове које је запослени имао по основу закупа стамбеног и пословног простора. За овакву врсту потраживања важи општи рок застарелости од 10 година због тога што није реч о потраживању из радног односа, већ о ангажовању личних средстава у корист и за рачун послодавца.

Закључак

Иако се може на први поглед учинити да је о застарелости кроз дугогодишњу примену овог института све речено и разјашњено, то ипак није сасвим тачно. Савремени живот, убрзани правни промет, промет добара и услуга, као и разни историјски и економски догађаји, доводе до појава нових врста парница у којима се и овај стари институт грађанског права мора изнова промишљати и тумачити. Ово се односи како на рокове застарелости који се морају применити за поједину правну ситуацију, тако и на утврђење чињенице када се неко потраживање може сматрати доспелим, јер је ова чињеница релевантна за почетак рока застарелости и оцену суда да ли је неко потраживање застарело или није.

Аутори се надају да су овим текстом дали илустрацију примене института застарелости у најновијој пракси парничних судова и помогли његовом бољем разумевању и ширем сагледавању. Такође, аутори задржавају право да и у будућности, када поново сакупе довољно грађе из праксе о застарелости, читаоцима понуде нови преглед примене овог института у пракси.

Судска контрола рада јавних бележника (део други)

У тексту који је због обимности материје подељен у два дела и чији је први део објављен у прошлом броју овог часописа, аутор кроз много примера из праксе пише о случајевима са којима су се сусретали јавни бележници у раду, али и о одлукама судова приликом судске контроле рада јавних бележника

Снежана Марјановић
судија Првог основног суда у Београду, заменик руководиоца парничног одељења и одељења судске праксе
sudski.postupci@legeartis.rs

ПРОМЕТ ИМОВИНЕ КОЈА ЈЕ БРАЧНА ИЛИ ВАНБРАЧНА ТЕКОВИНА

Нотар сме да солемнизује уговор о продаји непокретности чак и онда када му није приложена **сагласност продавчевог супружника**. У том случају нотар је дужан да уговорнике **упозори** на то да продавац не може отуђити ствар из заједничке имовине без сагласности свог супружника, као и да то упозорење унесе у солемнизациону клаузулу. Тек ако се странке противе уношењу упозорења у солемнизациону клаузулу, нотар је дужан да одбије да солемнизује уговор (мишљење Стручног савета Јавнобележничке коморе од 20. 10. 2015. године).

У образложењу се наводи: Породични закон у члану 174. предвиђа да супружници заједнички и споразумно управљају и располажу непокретношћу која се налази у режиму њихове заједничке имовине. Треба разликовати две ситуације:

1. Када је реч о пословима редовног управљања које предузима један супружник, претпоставља се да постоји прећутна сагласност другог супружника ако се није експлицитно противио томе да се предузме одређени посао.

2. Када један супружник предузима послове који излазе из оквира редовног управљања (продаја непокретности или њено стављање под хипотеку несумњиво спадају у такве послове), **сагласност другог супружника мора бити изричита**. Овде треба имати у виду и чл. 29. ЗОО-а који прописује да када је за закључење уговора потребна сагласност трећег лица, та сагласност може бити дата **пре** закључења уговора (*дозвола*) или **након** његовог закључења (*одобрење*), *ако законом није прописано што друго*. Породични закон нигде не прописује да сагласност продавчевог супружника мора бити дата пре закључења уговора. Следствено томе правни поредак дозвољава да продавчев супружник да накнадну сагласност, односно да одобри уговор о продаји. Када правни поредак дозвољава да сагласност трећег лица за закључење уговора буде дата накнадно, **нотар не може да одбије** да солемнизује такав уговор због тога што недостаје дозвола (претходна сагласност трећег лица). Недостатак дозволе не чини уговор ништавим, с обзиром на то да сагласност трећег лица може бити дата накнадно. Због тога се на овакве ситуације не примењује чл. 172. ст. 2. ЗВП-а. Нотар је дужан да странке **упозори** на то да је за закључење уговора потребно да прибаве сагласност продавчевог супружника. Нотар не може аутоматски да одбије закључење уговора о продаји непокретности која се налази у заједничкој својини, зато што није приложена дозвола продавчевог супружника. Нотар мора да упозори странке и на правило из члана 174. ст. 1. ПЗ-а („Заједничком имовином супружници управљају и располажу заједнички и споразумно") и из члана 176. ст. 2. ПЗ-а („Сматра се да је упис извршен на име оба супружника и када је извршен на име само једног од њих, осим ако након уписа није закључен писмени споразум супружника о деоби заједничке имовине

и службено јер није реч о приватности. У складу са наведеним, одбијен је приговор против решења јавног бележника којим је **одбијен** захтев за **солемнизацију – потврђивање латиничким писмом** приватне **исправе сачињене на латиници.**

(Решење Основног суда у Суботици, Судска јединица Бачка Топола, посл. бр. Рјб 6/16 од 11. 7. 2016. године)

ТРОШКОВИ ПОСТУПКА

Трошкови поступка по приговору и жалби странке на решење јавног бележника односно суда признају се у зависности од успеха жалиоца у поступку. У случају када је решење јавног бележника или суда укинуто, странка има право на накнаду трошкова поступка према ЗВП-у, односно ЗПП-у. Међутим, и ту је било различитих одлука судова.

Из образложења:

Одлуку о **трошковима** суд је донео у складу са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и то према тарифном броју 13, а у вези са тарифним бројем 16, полазећи од тога да је вредност имовине која је предмет уговора већа од 6.000.000,00 динара. Према Тарифном броју 13 у парничним и другим поступцима чија вредност је процењива, за састав поднеска, у конкретном случају предлога, адвокату припада накнада у износу од 30.000,00 динара. Према тарифном броју 16 наведене тарифе, за састављање правних лекова адвокату припада награда увећана за 100% од награде прописане за поднесак којим се покреће поступак (тужбе, предлози, молбе) из Тарифног броја 13 и 14. Полазећи од напред наведене одредбе, предлагачу припада износ од 60.000,00 динара за састав **приговора** и 60.000,00 динара за састав **жалбе**, па је суд **обавезао јавног бележника** да исте **накнади предлагачу**.

(Решење Основног суда у Руми, посл. бр. РЈБ 4/15 од 18. 3. 2016. године)

Суд је мишљења да **свака странка** треба да **сноси своје трошкове** јер се ради о имовинском праву учесника.

(Решење Основног суда у Сенти, пословни број: РЈБ. 1/2015 од 3. 7. 2015. године)

И за предузимање поверених послова јавном бележнику нису увек признати трошкови.

Из образложења:

Приликом **састављања смртовнице** јавни бележник **није утврдио круг законских наследника**, обим заоставштине, као ни да ли постоји завештање или уговор о доживотном издржавању иза смрти покојне.

На основу свега наведеног суд је утврдио да нису испуњени услови из чл. 21. Јавнобележничке тарифе, тарифни бр. 2 став 2, за накнаду трошкова састављања смртовнице јавном бележнику, па је одлучио као у изреци решења.

(Решење Основног суда у Краљеву, О-2604/14 од 23. 4. 2015. године)

ЗАКЉУЧАК

Уједначавање судске праксе у овој области је од изузетне важности јер се ради о важним интересима грађана при куповини или продаји некретнина, као и о великим вредностима. Битно је да правни промет буде сигуран. Ипак, права мера неопходне правне сигурности мора пратити потребу за обављањем правног промета.

Неусаглашени прописи који се тумаче циљно, када циљ није јасно одређен, или системски, када су прописи неусаглашени и доношени у размаку од више деценија, могу довести до различитих одлука и створити правну несигурност. Циљ успостављања јавнобележничке службе је управо повећање правне сигурности промета некретнина. Корисно би било размотрити потребу и могућност измене прописа који стварају дилеме у примени и различито се тумаче.

Објављена мишљења Стручног савета Јавнобележничке коморе Србије, с обзиром на састав овог савета који чине професори Правног факултета, судије Врховног касационог суда, јавни бележници и еминентни правници, имају изузетан утицај на формирање судске праксе и поступање јавних бележника. Ипак, у свим ситуацијама различитих одлука судова, у оним ситацијама које су исте било би корисно иницирати поступак уједначавања судске праксе на нивоу Апелационих судова и Врховног касационог суда.

Реч адвоката – актуелни проблеми после доношења правног става Врховног касационог суда Републике Србије, установљеног на седници грађанског одељења 25. 10. 2016. године

Владимир А. Илић,
адвокат

sudski.postupci@legeartis.rs

Врховни касациони суд Републике Србије је на седници Грађанског одељења од 25. октобра 2016. године заузео правни став који се односи на спорна правна питања везана за Уговор о промету непокретности који је сачињен у форми јавнобележничког записа, и за упис права својине.

Врховни касациони суд Републике Србије је на наведеној седници свог одељења заузео правни став по коме „Уговор о промету непокретности који је сачињен у форми јавнобележничког записа представља подобну исправу за упис права својине". Наведени правни став објављен је на интернет страни Врховног касационог суда Републике Србије 19. јануара 2017. године.

Такав заузети став изазвао је велики пажњу, посебно код стручне јавности, а нарочито код адвоката.

Овим освртом покушаћемо да направимо анализу оваквог правног става.

Јавни бележници су започели свој рад на територији Републике Србије 1. 9. 2014. године. Од самог почетка њиховог рада дошло је до великих проблема, посебно на релацији адвокати – јавни бележници – Министарство правде, што је довело до вишемесечне обуставе рада адвоката и више измена закона који се тичу рада јавних бележника и промета непокретности.

Иако су у јануару 2015. године измењени и допуњени прописи који уређују промет непокретности и рад јавних бележника, у пракси није уследила уједначена примена ових одредаба, те је питање сачињавања уговора о промету непокретности у форми јавнобележничког записа нашло свој епилог пред Врховним касационим судом, а на захтев Основног суда у Куршумлији за решавања спорног правног питања у смислу чл. 180. Закона о парничном поступку.

Проблеми који су се јављали у наведеном периоду, све до усвајања оваквог правног става, били су следећи: када су уговорне стране закључивале своје уговоре о промету непокретности код јавних бележника који су од судова 1. 9. 2014. године преузели оверу уговора о промету непокретности, а то су радили у форми јавнобележничких записа, нису могли уписати своје право својине на основу таквих записа, имајући у виду да се према Закону о промету непокретности, непокретност може уписати у јавне књиге само на основу уговора, а не и на основу јавнобележничког записа. Та чињеница довела је до правог хаоса у поступцима уписа права својине у јавне књиге, односно катастар код Републичког геодетског завода, те су неке организационе јединице тог Завода прихватале јавнобележничке записе и на основу њих уписивале право својине на одређеној непокретности, а неке организационе јединице су одбијале такве захтеве поучене ставом да јавнобележнички запис није уговор, већ запис и да се упис може извршити само на основу уговора. Након проблема који су довели до обуставе рада адвоката и измене законских текстова, ситуација се у пракси смирила почетком фебруара 2015. године, имајући у виду да су јавни бележници грађанима саветовали да у смислу Закона о промету непокретности прво код адвоката или сами сачине уговоре, а након тога да тако сачињен уговор овере односно солемнизују код јавног бележника, те је на тај начин и решено питање уписа права својине.

давањем изјава из става 1. овог члана, закључују се односно дају у облику јавнобележничког записа.

Правни послови и изјаве из става 1. овог члана, који нису сачињени у облику јавнобележничког записа, не производе правно дејство.

У глави 7. Закона о јавнобележништву који носи назив „Јавнобележничке овере" (значи за исправе које јавни бележник не сачињава), у члану 93. наведено је следеће:

„Јавни бележник потврђује (солемнизује) приватну исправу када је то законом одређено. У облику јавнобележнички потврђене (солемнизоване) исправе закључују се нарочито:

1) Уговори о промету непокретности;

2) Уговор о хипотеци и заложна изјава ако не садрже изричиту изјаву обвезаног лица да се на основу уговора о хипотеци, односно заложне изјаве може, ради остваривања дуговане чинидбе, по доспелости обавезе непосредно спровести принудно извршење, било судским било вансудским путем;

3) Уговор којим се заснивају стварне и личне службености."

Дакле, Закон изричито предвиђа који правни послови и којих лица се закључују у облику јавнобележничког записа, а који се правни послови потврђују (солемнизују) овером од стране јавних бележника. Према томе, није јасан став Врховног касационог суда који је супротан овом закону, као и образложење суда да је јавнобележнички запис строжа форма од оверавања нејавних исправа (солемнизације). Такође није јасно образложење истог суда да „код јавнобележничког записа јавни бележник као стручно лице од јавног поверења сачињава текст, потврђује идентитет странака, упозорава их на правне последице неважећих уговора због чега је степен поверења већи него код обичне овере уговора, а да је код оверавања нејавне исправе (солемнизације) његова улога знатно мања". У пракси и код оверавања нејавне исправе (солемнизације) јавни бележник поучава уговорне стране и упозорава их на правне последице неважећих уговора, и потврђује идентитет странака. Дакле, разлика је само у томе што јавни бележник сам не саставља уговор, већ то чини адвокат или сам уговарач. Овакав став суда је наклоњен јавним бележницима и по чињеници да суд наводи да су јавни бележници људи како то каже суд „од јавног поверења", а адвокати би требало да су људи од поверења својих клијената.

Овакав став Врховног касационог суда нарочито је супротан Закону о промету непокретности који у члану 4. предвиђа следеће:

„Уговор о промету непокретности закључује се у облику јавнобележнички потврђене (солемнизоване) исправе.

За посао из става 1. овог члана искључиво је надлежан јавни бележник на чијем се подручју налази непокретност која је предмет уговора.

Ако се непокретности које су предмет уговора налазе на подручју више јавних бележника, надлежан је сваки од тих јавних бележника.

Уговор који није закључен на начин из ст. од 1. до 3. овог члана, не производи правно дејство."

Према томе, Закон о промету непокретности је јасан по питању форме у којој се закључује уговор о промету непокретности, а не помиње јавнобележнички запис као форму у којој би могао да се појави уговор о промету непокретности. Посебно се наглашава да је тим законом и то ставом 4. члана 4. предвиђено да је уговор, ако није закључен у наведеној форми (форми солемнизоване исправе), ништав и не производи правно дејство према Закону о облигационим односима.

Позивање Врховног касационог суда на аутомију воље и чињеницу да уговорне стране могу уговорити строжу форму од мање строге, по мишљењу адвоката је без утицаја, имајући у виду поменуте законе и њихове одредбе које смо цитирали. Не могу странке или чак јавни бележник уговарати промет непокретности супротно законима који су на снази. Закони су ту да се поштују ма какви они били. Такође није од утицаја и навођење теоријских расправа у дисертацијама проф. др Слободана Перовића и проф. др Марије Караникић Мирић, када су закони јасни и прецизни у погледу форме за закључивање уговора о промету непокретности.

Према томе, из свих напред наведених закона произлази да јавни бележници нису овлашћени да сачињавају приватне исправе, осим оних прописаних одредбом чл. 82. Закона о јавном бележништву, и да уговори о промету непокретности који су закључени на начин супротан чл. 4. ст. 1–3. Закона о промету непокретности (солемнизована приватна исправа) не производе правно дејство јер из циља прописа којим је одређена форма не произлази ништа друго, сагласно одредби чл. 70. ЗОО-а.

Нови Закон о извршењу и обезбеђењу у пракси Вишег суда у Београду

У тексту који следи аутор се бави новом судском праксом Вишег суда у Београду, везаном за Закон о извршењу и обезбеђењу

Зорица Вељић

судија Вишег суда у Београду

sudski.postupci@legeartis.rs

Нови Закон о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС”, бр. 106/15) (у даљем тексту: ЗИО) у највећем делу ступио је на снагу и почео да се примењује дана 1. 7. 2016. године. Једна од највећих измена у овом закону односи се на поновно увођење жалбе као правног лека, поред приговора који је по Закону о извршењу и обезбеђењу из 2011. године био једини правни лек. Најважнији разлог за враћање жалбе у извршном поступку био је везан за уједначавање судске праксе и чињеницу да о жалби одлучује надлежни другостепени суд, односно у конкретном случају, Виши суд у Београду.

ИЗВРШНИ ПОСТУПАК – СУКОБ НАДЛЕЖНОСТИ – СТАРИ ЗИО

Када је извршитељу на чијем подручју се налази седиште извршног повериоца поднет предлог за извршење на основу веродостојне исправе ради остварења новчаног потраживања по основу извршених комуналних и сличних услуга, за поступање по захтеву за добијање изјаве о имовини извршног дужника надлежан је суд на чијем подручју извршни дужник има пребивалиште или боравиште, односно седиште.

Други основни суд у Београду се решењем ИОИ бр. 1304/15 од 7. 3. 2016. године огласио месно ненадлежним за поступање по захтеву за добијање изјаве о имовини, а по правноснажности овог решења списе предмета је доставио Првом основном суду у Београду.

По пријему списа предмета, Први основни суд у Београду није прихватио да буде месно надлежан за поступање у овој правној ствари, па је списе доставио другостепеном суду ради решавања насталог сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб у смислу одредбе члана 22. Закона о парничном поступку у вези са чланом 10. Закона о извршењу и обезбеђењу, Виши суд је нашао да је за поступање у овој правној ствари надлежан Други основни суд у Београду.

Према стању у списима, извршни поверилац је дана 20. 1. 2014. године извршитељу И. Р. из Београда поднео предлог за извршење на основу веродостојне исправе ради остваривања новчаног потраживања по основу извршених комуналних услуга. Именовани извршитељ је дана 11. 2. 2014. године донео закључак о извршењу, И. ИВК. бр. 575/14, којим је одредио предложено извршење. Дана 7. 8. 2015. године извршитељ је поднео Другом основном суду у Београду захтев за добијање изјаве о имовини извршног дужника.

Како из списа произлази да извршни дужник има пребивалиште на подручју Другог основног суда у Београду, то је за поступање у овој правној ствари, у складу са чланом 3. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС”, бр. 3/11, 99/11, 109/13, 55/14 и 139/14), надлежан Други основни суд у Београду.

(Решење Вишег суда у Београду, Р. бр. 234/16 од 27. 5. 2016)

ИЗВРШНИ ПОСТУПАК – ИЗЈАШЊЕЊЕ У СМИСЛУ ЧЛАНА 547. ЗИО-а

Изјашњењем се у смислу одредбе чл. 547. ЗИО-а, не сматра обавештење извршног повериоца да је вољан да у свим започетим поступцима који се воде пред тим судом и судским јединицама изван седишта тог суда, извршење спроведе суд ако такво обавештење не садржи изјашњење о сваком појединачном предмету извршења са назнаком броја предмета.

Према разлозима побијаног решења, првостепени суд је исто донео применом одредбе чл. 547. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу, у вези са чланом 547. став 1. истог закона, будући да извршни поверилац није у периоду од 1. 5. 2016. године до 1. 7. 2016. године доставио суду изјашњење о томе да ли је вољан да извршење спроведе суд или јавни извршитељ.

Испитујући правилност побијаног решења у складу са овлашћењима из члана 84. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу, Виши суд у Београду налази да је првостепени суд правилном применом члана 547. став 2. ЗИО-а, а имајући у виду да извршни поверилац није поступио по одредби члана 547. став 1. ЗИО-а, побијаним решењем обуставио извршни поступак и укинуо све спроведене радње.

Без утицаја су на правилност побијаног решења жалбени наводи извршног повериоца којима истиче да је дана 30. 6. 2016. године упутио првостепеном суду обавештење да је вољан да у свим започетим поступцима који се воде пред тим судом и судским јединицама изван седишта тог суда, извршење спроведе суд. Најпре се допис на који се извршни поверилац позива и који у фотокопији доставља уз жалбу не налази у списима предмета, те исти у смислу одредбе чл. 372. ЗПП-а не може бити предмет оцене овог суда у поступку одлучивања о жалби и истим се не доводи у сумњу правилност побијане одлуке, тим пре што не садржи пријемни печат Првог основног суда у Београду као доказ да је исти и предат суду до 1. 7. 2016. године, као законом одређеног рока за наведено изјашњење извршног повериоца. Осим тога, тако достављен допис суду се по својој садржини не сматра изјашњењем у смислу одредбе чл. 547. ЗИО-а, јер су у смислу наведене законске одредбе извршни повериоци били у обавези да у одређеном року суду доставе изјашњење у сваком појединачном предмету извршења са назнаком броја предмета.

(Решење Првог основног суда у Београду, И бр. 43914/10 од 9. 9. 2016. и решење Вишег суда у Београду, Гж бр. 9445/16 од 14. 10. 2016)

ИНГ-ПРО ПРОПИСИ.НЕТ

– ЕЛЕКТРОНСКО ПРАВНО ИЗДАЊЕ –

Прописи.нет нуде преко 200.000 докумената – прописе, судску праксу (преко 40.000 сентенци), службена мишљења надлежних министарстава, моделе уговора и обрасце из свих области и коментаре прописа врхунских стручњака. Ту су и калкулатори камата и судских такси, бројне актуелности и много тога још, у јединственом, дневно ажурном интернет издању с међусобно повезаним документима. Прописи.нет функционишу без икакве инсталације, имају бесплатан Мејл сервис који прати све промене из области пословања коју корисник одабере и доставља му их на мејл. Комфор, тачност и брзина, прегледни менији и једноставно коришћење расположиви су свима у било које доба дана и с било које локације у земљи и свету.

Пратите нас путем интернета на адреси: www.propisi.net

За претплату и друге информације пишите нам на: office@ingpro.rs
или нас позовите на: 011/2836-820, 2836-821, 2836-822.

Календар важења правних аката

Прописи који престају да важе или чија одложена примена почиње у наредном периоду:

- Закон о изменама и допунама Закона о порезу на додату вредност – објављен у „Сл. гласнику РС”, бр. 108/2016 од 29. 12. 2016, ступио је на снагу 1. 1. 2017. године

– одредбе члана 4. овог закона примењиваће се од 1. априла 2017. године, осим одредбе која садржи овлашћење за доношење подзаконских аката, која се примењује од дана ступања на снагу овог закона.

- Одлука о изменама и допунама Одлуке о минималним стандардима управљања информационим системом финансијске институције – објављена у „Сл. гласнику РС”, бр. 2/2017 од 13. 1. 2017, ступила је на снагу 21. 1. 2017. године

– примењује се од 1. 4. 2017. године.

- Правилник о опреми и заштитним системима намењеним за употребу у потенцијално експлозивним атмосферама – објављен у „Сл. гласнику РС”, бр. 10/2017 од 14. 2. 2017, ступио је на снагу 22. 2. 2017. године

– примењује се од 1. 5. 2017. године.

- Правилник о путном листу за међународни ванлинијски превоз путника – објављен у „Сл. гласнику РС”, бр. 19/2017 од 8. 3. 2017, ступио је на снагу 16. 3. 2017. године

– примењује се од 1. 5. 2017. године.

- Правилник о обрасцу путног листа за домаћег превозника – објављен у „Сл. листу СРЈ”, бр. 46/2000

– престаје да важи 1. 5. 2017. године.

- Правилник о изменама Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ-а са правом на одбитак претходног пореза – објављен у „Сл. гласнику РС”, бр. 21/2017 од 10. 3. 2017, ступио је на снагу 18. 3. 2017. године

– примењује се од 1. 4. 2017. године.

- Правилник о утврђивању услуга предаје јела и пића за конзумацију на лицу места за сврху одређивања места промета услуга, у смислу Закона о порезу на додату вредност – објављен у „Сл. гласнику РС”, бр. 21/2017 од 10. 3. 2017, ступио је на снагу 18. 3. 2017. године

– примењује се од 1. 4. 2017. године.

- Правилник о утврђивању услуга у вези са непокретностима за сврху одређивања места промета услуга, у смислу Закона о порезу на додату вредност, објављен у „Сл. гласнику РС”, бр. 21/2017 од 10. 3. 2017, ступио је на снагу 18. 3. 2017. године

– примењује се од 1. 4. 2017. године.

- Правилник о утврђивању превозних средстава за сврху одређивања места промета услуга изнајмљивања тих средстава, у смислу Закона о порезу на додату вредност – објављен у „Сл. гласнику РС”, бр. 21/2017 од 10. 3. 2017, ступио је на снагу 18. 3. 2017. године

– примењује се од 1. 4. 2017. године.

Судска пракса привредних судова у извршном поступку

У наставку дајемо примере нове судске праксе привредних судова у извршном поступку

Редакција ИНГ-ПРО

kompanijsko.pravo@legeartis.rs

СТВАРНА НАДЛЕЖНОСТ ПРИВРЕДНОГ СУДА

Привредни суд није надлежан за одређивање извршења на основу веродостојне исправе када се предлог за извршење односи на предузетничку радњу која је брисана из регистра предузетника пре подношења предлога за извршење.

Из образложења:

Привредни суд је провером података објављених на интернет страници Агенције за привредне регистре, утврдио да је извршни дужник брисан из регистра предузетника. С обзиром на то да у време подношења предлога за извршење и одлучивања о истом, извршни дужник није имао својство предузетника, првостепени суд се огласио стварно ненадлежним за поступање јер привредни суд није надлежан за одређивање извршења по предлогу извршног повериоца, већ је за одређивање и спровођење извршења према физичком лицу које у време подношења предлога за извршење и у време одлучивања нема својство предузетника, надлежан основни суд и то у конкретном случају Основни суд у Великој Плани – судска јединица у Смедеревској Паланци, све сагласно одредби члана 3. став 3. и члану 6. и 7. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС”, бр. 106/15) и члану 3. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Сл. гласник РС”, бр.101/13), а у вези са чланом 25. став 2. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС”, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15 и 106/15).

(Решење Привредног суда у Пожаревцу, И.Ив. 446/16 од 27. 12. 2016, потврђено решењем Привредног апелационог суда у Београду, Иж. 19/17 од 12. 1. 2017)

АТРАКЦИЈА НАДЛЕЖНОСТИ

Не постоји атракција надлежности привредног суда када је поступак извршења покренут од стране извршног повериоца у стечају у односу на физичко лице, пошто атракција надлежности подразумева постојање спора.

Из образложења:

Одредбом члана 58. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС”, бр. 72/11 и 55/14) прописано је да за суђење у споровима који настају у току и поводом судског или административног извршног поступка, односно у току и поводом стечајног поступка, искључиво је месно надлежан суд који спроводи извршни односно стечајни поступак, односно суд на чијем подручју се налази суд који спроводи извршни поступак, односно суд на чијем се подручју спроводи административно извршење.

У конкретном случају се не ради о одлучивању у оквиру спора, већ о одлучивању по предлогу за извршење, што је поступак строго формалне природе. Начело формалног легалитета, прокламовано у члану 5. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС”, број 106/15), подразумева да су при одлучивању о предлогу за извршење суд и јавни извршитељ везани извршном и веродостојном исправом. Суд није овлашћен да испитује законитост и правилност извршне исправе. Наведено би

извршни поверилац благовремено уложио жалбу из свих законских разлога.

С обзиром на то да је извршни поступак још у току, извршни поверилац је на основу одредбе члана 547. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС”, бр. 106/15), у периоду од 1. 5. 2016. године до 1. 7. 2016. године био дужан да се изјасни да ли је вољан да извршење спроведе суд или јавни извршитељ. У конкретном случају се извршни поверилац није изјаснио, па је применом одредбе члана 547. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу, првостепени суд правилно обуставио поступак и укинуо спроведене извршне радње.

Такође су неосновани жалбени наводи да је суд био дужан да позове извршног повериоца да се изјасни да ли тражи да извршење надаље спроведе суд или јавни извршитељ, с обзиром на то да је сходно члану 547. Закона о извршењу и обезбеђењу, обавеза извршног повериоца била да се о томе изјасни у прописаном року, без посебног налога суда.

(Решење Привредног суда у Пожаревцу, Ив. 159/12 од 22. 12. 2016, потврђено решењем Привредног апелационог суда у Београду, Иж. 74/17 од 25. 1. 2017)

КАЛКУЛАТОР КАМАТА У ОКВИРУ ЕЛЕКТРОНСКОГ ИЗДАЊА

ИНГ-ПРО ПРОПИСИ.НЕТ

Калкулатор има на располагању две врсте каматних стопа:
дефинисане и моје каматне стопе.

Дефинисане каматне стопе које ажурира Редакција су:

- стопа затезне камате на износ дуга који гласи на динаре;
- стопа затезне камате на износ дуга који гласи на евре;
- референтна каматна стопа;
- есконтна стопа Народне банке Србије;
- индекс потрошачких цена;
- камата за неплаћене и неблаговремено плаћене јавне приходе;
- камата за неблаговремено плаћени царински дуг;
- камата за неблаговремено плаћену казну у царинском поступку;
- затезна камата на дуг који гласи на доларе (износи су у доларима);
- референтна каматна стопа Европске централне банке (ЕЦБ);
- затезна каматна стопа по пресудама Европског суда за људска права;
- затезна каматна стопа на дуг који гласи на швајцарски франак;
- затезна камата (Црна Гора).

Моје каматне стопе дефинише сваки корисник и прилагођава сопственим потребама.

Обрачуне камате корисници:

- могу сачувати у оквиру базе;
- могу по потреби мењати;
- могу бирати да ли ће се делимична отплата дуга прво одузимати од камате или од главнице.

Калкулатор врши обрачуне камата:

- пропорционалном методом;
- комфорном методом;
- јединственом мешовитом методом.

Збирни обрачун камата – обрачун дуга по више различитих фактура (рачуна), по принципу: један поверилац, један дужник, више новчаних потраживања и износ укупног дуга по свим тим различитим основама.

За пробну верзију и друге информације пишите нам на: office@ingpro.rs или нас позовите на: 011/2836-820, 2836-821, 2836-822.

Одредба члана 179. став 3. тачка 5) Закона о раду није у сагласности са Уставом

Уставни суд Републике Србије је на седници одржаној 17. новембра 2016. године донео Одлуку под бројем IУз-424/2014, којом се утврђује да одредба члана 179. став 3. тачка 5) Закона о раду није у сагласности са Уставом. Ова Одлука је објављена у „Службеном гласнику РС" број 13/2017 од 24. 2. 2017.

Редакција ИНГ-ПРО

radni.odnosi@legeartis.rs

Чланом 179. Закона о раду („Сл. гласник РС", бр. 24/2005, 61/2005, 54/2009, 32/2013 и 75/2014 – у даљем тексту: Закон) прописани су разлози за отказ уговора о раду од стране послодавца. Оспореном одредбом члана 179. став 3. тачка 5) Закона прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину, ако његово понашање представља радњу извршења кривичног дела учињеног на раду и у вези са радом, независно од тога да ли је против запосленог покренут кривични поступак за кривично дело.

За оцену уставности оспорене одредбе Закона, према оцени Уставног суда, од значаја су одредбе Устава Републике Србије којима је утврђено: да уређење власти почива на подели власти на законодавну, извршну и судску (члан 4. став 2); да свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и о оптужбама против њега (члан 32. став 1); да се свако сматра невиним за кривично дело док се његова кривица не утврди правноснажном одлуком суда (члан 34. став 3); да судска власт у Републици Србији припада судовима опште и посебне надлежности (члан 143. став 1).

Одредбама члана 179. Закона о раду таксативно су наведени разлози за отказ уговора о раду од стране послодавца. Ови разлози су подељени у четири групе и односе се на радну способност запосленог и његово понашање, повреду радне обавезе, непоштовање радне дисциплине и на постојање оправданог разлога који се односи на потребе послодавца. У групи разлога који се односе на непоштовање радне дисциплине налази се и оспорено решење из члана 179. став 3. тачка 5) Закона, којим је прописано да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину, ако његово понашање представља радњу извршења кривичног дела учињеног на раду и у вези са радом, независно од тога да ли је против запосленог покренут кривични поступак за кривично дело. Из наведеног решења произлази да је послодавац овлашћен да самостално цени да ли понашање запосленог представља радњу извршења кривичног дела учињеног на раду и у вези са радом и да, уколико то утврди, може запосленом да откаже уговор о раду због непоштовања радне дисциплине. При томе је у овом случају за послодавца ирелевантна чињеница да ли је против запосленог покренут кривични поступак или није. Ово је посебно битно и због тога што је као један од разлога за отказ уговора о раду од стране послодавца (у оквиру групе постојања оправданог разлога који се односи на понашање запосленог) предвиђено да

Гарантни акт у управном поступку као новина из Закона о општем управном поступку

Увођење гарантног акта у управни поступак представља веома значајну новину уведену зарад постизања већег степена правне сигурности и вишег нивоа предвидљивости пословног окружења

Ружа Урошевић
судија Управног суда

unakrsni.pogled@legeartis.rs

Гарантни акт у управном поступку представља новину из Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС”, бр. 18/2016 – у даљем тексту: Закон), али не и новину у правном систему Републике Србије будући да под тим или другим именом постоји у посебним поступцима који су делом уређени посебним прописима.

Закон о државној припадности и упису пловила („Сл. гласник РС”, бр. 10/2013 и 18/2015) у члану 33. прописује доношење решења које назива гарантни акт. У ставу 3. тог члана Закона се наводи: „Када лучка капетанија у чији је уписник брод унутрашње пловидбе уписан прими предлог за пренос уписа брода унутрашње пловидбе у уписник бродова унутрашње пловидбе друге лучке капетаније, донеће решење којим условно признаје право странци на пренос уписа брода унутрашње пловидбе у уписник бродова унутрашње пловидбе који води друга лучка капетанија (гарантни акт) и исто, са изводом из уписника бродова и исправама из става 2. овог члана, упућује лучкој капетанији у чији уписник бродова унутрашње пловидбе се преноси упис.”

Закон о држављанству Републике Србије („Сл. гласник РС”, бр. 135/2004 и 90/2007) такође познаје могућност доношења гарантног акта, али у форми потврде, а не решења, тако што у члану 15. прописује: „Страncу који је поднео захтев за пријем у држављанство Републике Србије, а нема отпуст из страног држављанства или доказ да ће отпуст добити ако буде примљен у држављанство Републике Србије, може се на његов захтев издати потврда да ће бити примљен у држављанство Републике Србије ако испуњава услове из члана 14. став 1. Закона.”

Широј јавности је познат, и у пракси најчешће коришћен, гарантни акт у форми обавезујућег обавештења, прописан одредбом члана 19. Царинског закона („Сл. гласник РС”, бр. 18/2010, 111/2012 и 29/2015) према којој: „На писмени захтев заинтересованог лица Управа царина издаје обавезујуће обавештење о сврставању робе (у даљем тексту: ООС) по Царинској тарифи и обавезујуће обавештење о пореклу робе (у даљем тексту: ООП). Захтев за издавање обавезујућег обавештења, Управа царина одбиће у случају када се не односи на намеравану употребу ООС, односно ООП у царинском поступку. ООС, односно ООП обавезује царински орган само у вези са Тарифним сврставањем робе, односно утврђивањем порекла робе. Ова обавештења обавезују царински орган у односу на лице којем су издата само у вези са робом над којом су царинске формалности обављене након што су обавештења издата. Обавештења обавезују лице коме су издата у односу на царински орган само од дана када су му достављена или се сматра да су му достављена.”

Увођење гарантног акта у управни поступак представља веома значајну новину уведену зарад постизања већег степена правне сигурности

Уколико се тужба због ћутања управе подноси против првостепеног органа зато што у законском року није донео гарантни акт против кога није дозвољена жалба, нити је донео тај акт у року од седам дана по накнадном захтеву странке, тужилац је такође дужан да уз тужбу приложи доказе на те околности. Ако уз тужбу због ћутања управе нису приложени сви докази, суд ће тужбу одбацити применом члана 26. став 1. тачка 3) Закона о управним споровима („Сл. гласник РС”, бр. 111/2009).

Актуелне недоумице у примени Закона о становању и одржавању зграда (први део)

У првом делу текста који следи, а чији ћемо други део објавити у једном од наредних бројева, разрешавамо недоумице везане за Закон о становању и одржавању зграда

Марина Антић
дипл. правник, саветник у Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре
unakrsni.pogled@legeartis.rs

1. ОБАВЕЗЕ ВЛАСНИКА ПОСЕБНИХ, ЗАЈЕДНИЧКИХ И САМОСТАЛНИХ ДЕЛОВА ЗГРАДЕ

Стамбена зграда може се састојати из посебних, заједничких и самосталних делова.

На самом почетку објаснићу шта према Закону о становању и одржавању зграда (у даљем тексту: Закон) представља посебни део зграде, а шта заједнички, као и самостални део зграде, како би се лакше разумеле обавезе власника истих, као и могућност располагања њима.

Дакле, **посебни део зграде** је посебна функционална целина у згради која може да представља стан, пословни простор, гаражу, гаражно место или гаражни бокс. С друге стране, важно је поменути и Закон о државном премеру и катастру који на сличан начин дефинише посебан део објекта, додуше и то као посебне делове објекта који чине грађевинску целину, попут стана, пословног простора, гараже и другог. Објекти у смислу овог закона јесу зграде свих врста, привредни објекти, објекти културе, спорта и рекреације, склоништа и други грађевински објекти.

Заједнички делови зграде су: заједнички простори (степениште, улазни простор и ветробран, тавански простор, подрум, бициклара, сушионица за веш и друге просторије намењене заједничкој употреби власника посебних или самосталних делова зграде); заједнички грађевински елементи (темељ, носећи зидови и стубови, међуспратне и друге конструкције, конструктивни део зида или зидна испуна, изолација и завршна обрада зида према спољашњем простору или према заједничком делу зграде, стрехе, фасада, кров, димњаци, канали за проветравање, светларници, конструкција и простори за лифт и друге посебне конструкције); као и заједничке инсталације, опрема и уређаји (унутрашње електричне, водоводне и канализационе, гасоводне и топловодне инсталације, лифт, громобрани, апарати за гашење, откривање и јављање пожара, безбедносна

скупштине стамбене заједнице професионалном управнику и начин употребе заједничких делова зграде, али могу утврдити и начин учешћа у трошковима одржавања и управљања зградом, кућни ред зграде, очување спољашњег изгледа зграде и сл. Саставни део правила власника чини евиденција посебних и заједничких делова зграде.

Чланом 17. Закона предвиђено је да власници посебних делова зграде у стамбеној заједници своја права и обавезе у погледу управљања и одржавања остварују и врше у складу са Законом.

Изузетно, власници посебних делова зграде могу своје међусобне односе, права и обавезе уредити и правилима о међусобним односима власника посебних делова зграде – правила власника, уколико овим законом није другачије одређено.

Правила власника доносе се једногласном одлуком свих власника посебних делова зграде и обавезно садрже обавезе које власници посебних делова имају по овом закону, као и начин доношења свих аката и одлука из надлежности скупштине стамбене заједнице и управника, с тим што се правилима власника надлежност и потребна већина за доношење тих аката и одлука могу уредити другачије него што је то прописано овим законом.

Поред обавезних елемената из става 3. члана 17. Закона, правила власника могу уредити и друге односе власника посебних делова у згради, као и начин управљања и одржавања зграде, поверавање појединих послова из надлежности скупштине стамбене заједнице професионалном управнику и начин употребе заједничких делова зграде, а могу утврдити и начин учешћа у трошковима одржавања и управљања зградом, кућни ред зграде, очување спољашњег изгледа зграде и сл.

Саставни део правила власника чини евиденција посебних и заједничких делова зграде.

Сваки власник посебног дела зграде може покренути иницијативу за доношење правила власника.

Увид у садржину правила власника може извршити свако заинтересовано лице.

Правила власника региструју се и објављују у Регистру стамбене заједнице у складу са овим законом.

ЈЕДИНСТВЕНО ИЗДАЊЕ НА НАШЕМ ТРЖИШТУ!

БИЛТЕН СЛУЖБЕНИХ МИШЉЕЊА

Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања

Компанија Инг-Про доо Београд као овлашћени издавач, у сарадњи с Министарством за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, објављује Билтен службених мишљења.

Билтен садржи званична мишљења Министарства и ауторске текстове стручних лица из Министарства у вези са радноправном регулативом. Издање је намењено привредним друштвима, јавном сектору, удружењима послодаваца, синдикатима, привредним коморама, образовним институцијама, адвокатима и свима другима који примењују радно право.

Билтен излази четири пута годишње (укупно четири броја годишње – један број квартално).

За претплату и друге информације пишите нам на: office@ingpro.rs
или нас позовите на: 011/2836-820, 2836-821, 2836-822.

Кривично дело злоупотреба поверења из чл. 216. Кривичног законика у судској пракси

У тексту који је пред вама анализирамо биће кривичног дела злоупотреба поверења у свим његовим облицима, уз навођење карактеристичних судских одлука које доприносе правилном разумевању спорних ситуација у пракси

Драган У. Калаба,
заменик Вишег јавног тужиоца у Чачку
sudski.postupci@legeartis.rs

Кривично дело злоупотреба поверења је нумерисано у чл. 216. Кривичног законика („Сл. гласник РС”, 85/05, 88/05, 107/05, 72/09, 111/09, 121/12, 104/13, 108/14), а груписано у Глави XXI под називом „Кривична дела против имовине”.

Најпре се поставља кључно питање: *Откуд ово кривично дело у групи кривичних дела против имовине?*

Основна радња извршења се у бити разликује од других кривичних дела из групе кривичних дела против имовине, нпр. крађа, тешка крађа или пак било које друго кривично дело. Основна радња извршења овог кривичног дела је у установи заступништва, а исто се односи на заступање имовинских интереса неког лица или старање о имовини неког лица, па се активност заступања некога лица реализује кроз остварење одређене имовинске користи. Другим речима: остварује се имовинска корист кроз заступање имовинских интереса или старање о имовини, па та нит везује ово кривично дело за групу кривичних дела против имовине.

Наведено кривично дело има основни облик (став 1) и три квалификована облика (став 2, 3. и 4. истог члана).

Основни облик – чл. 216. ст. 1. КЗ-а – гласи: „Ко заступајући имовинске интересе неког лица или старајући се о његовој имовини, злоупотреби дата му овлашћења у намери да тиме себи или другом прибави имовинску корист или да оштети лице чије имовинске интересе заступа или о чијој се имовини стара, казниће се...”

Први тежи квалификовани облик – чл. 216. ст. 2. КЗ-а – гласи: „Ако је делом из става 1. овог члана прибављена имовинска корист или проузрокована штета у износу који прелази четири стотине педесет хиљада динара, казниће се...”

Други тежи квалификовани облик – чл. 216. ст. 3. КЗ-а – гласи: „Ако је делом из става 1. прибављена имовинска корист или проузрокована штета у износу који прелази милион и петсто хиљада динара, казниће се...”

Трећи тежи квалификовани облик – чл. 216. ст. 4. КЗ-а – гласи: „Ако дело из става од 1. до 3. овог члана учини старалац или адвокат, казниће се...”

Основни облик кривичног дела злоупотреба поверења из чл. 216. ст. 1. КЗ-а има своје елементе:

– Заступање имовинских интереса неког лица или
– Старање о имовини неког лица;
– Злоупотреба датих овлашћења;
– Намера да себи или другом прибави имовинску корист или оштети лице чије имовинске интересе заступа или о чијој се имовини стара.

Битна одлика свих предузетих радњи извршења из основног облика овог кривичног дела је у ствари у злоупотреби поверења указаног лицу које треба да заступа имовинске интересе неког лица или да се стара о његовој имовини.

Из образложења:

Првостепени суд је прихватио признање окривљеног који је навео да је из просторије оштећеног предузећа одузео мобилни телефон, а потом исти дао другом лицу, након чега суд закључује да је окривљени био у обавези да чува имовину оштећеног лица јер је био ноћни чувар, али је он деловао супротно интересима када је одузео наведени предмет како би стекао имовинску корист.

Овакви разлози суда су нејасни, посебно имајући у виду суштину кривичног дела из чл. 216. ст. 1. КЗ-а. Ово кривично дело се састоји у поступању које је у супротности са имовинским интересима лица које се заступа. То даље значи да је извршилац овог кривичног дела лице које је овлашћено за заступање имовинских интереса другог лица и дело се управо врши у вези са овим овлашћењима.

Стога ово кривично дело не постоји ако се имовински интереси заступаног лица оштећују на други начин као што је присвајање имовине која је извршиоцу поверена.

(Решење Апелационог суда у Нишу, Кж 1853/13 од 5. 11. 2013)

V – Однос користи и штете као обележје кривичног дела злоупотреба поверења из чл. 216. КЗ-а

Случај #1.

За остварење кривичног дела злоупотреба поверења у господарском пословању из чл. 246. КЗ-а Републике Хрватске, није нужно да учинилац, прибављајући себи или другој особи противправну имовинску корист, истовремено проузрокује штету ономе о чијим интересима је дужан да се брине.

Из образложења:

Пресудом првостепеног суда која је потврђена пресудом другостепеног суда, осуђене су две чланице управе једне банке због кривичног дела злоупотреба овлашћења у господарском пословању из чл. 292. ст. 2. у вези са ст. 1. КЗ-а, које су починиле 29. априла 1999. године тако што су у корист једног друштва са ограниченом одговорношћу без ваљане правне основе из средстава банке подмириле његов дуг у износу од... .

Врховни суд је поводом захтева за ванредно преиспитивање правноснажне пресуде укинуо пресуду другостепеног суда с образложењем да је тај суд пропустио да да оцену релевантних навода жалби чиме је повредио одредбу чл. 391. ст. 1. ЗКП-а Републике Хрватске, али Врховни суд Хрватске није усвојио захтев у делу у којем се тврдило да су судови повредили Кривични закон.

Тврдња у захтеву о изостанку правног континуитета између кривичног дела из чл. 292. ст. 1. и 2. КЗ-а и кривичног дела из чл. 246. ст. 1. и 2. КЗ-а, због чега је у поступку требало донети ослобађајућу пресуду, није тачна. За остварење кривичног дела злоупотреба поверења у господарском пословању из чл. 246. КЗ-а Републике Хрватске, није нужно да учинилац, прибављајући себи или другој особи противправну имовинску корист, истовремено проузрокује и штету ономе о чијим интересима је дужан да се брине. Обележја овог кривичног дела прописана су алтернативно, а не кумулативно, што је видљиво и из текста Закона, с обзиром на то да штета као обележје дела може бити проузрокована и на други начин, а не искључиво последицом прибављања противправне имовинске користи.

(Пресуда Општинског казненог суда у Загребу, Ко 526/06 од 19. 1. 2012, пресуда Жупанијског суда у Бјеловару, Кж 448/12 од 12. 11. 2013, и пресуда Врховног суда Хрватске, Кр 38/14 од 6. 10. 2014)

25
ГОДИНА ПОСТОЈАЊА
ИНГ-ПРО

Упоредни приказ неких кривичних и прекршајних дела против одбране земље

У овом тексту се даје упоредни приказ сродних казнених дела да би се утврдило шта је то што садржински (у погледу битних обележја) разликује кривична и прекршајна дела која су усмерена против одбране земље

Владимир Живанкић,

судија Прекршајног суда у Кикинди

sudski.postupci@legeartis.rs

Свако казнено дело (кривично дело, привредни преступ, прекршај) има своје опште одређење у закону (општа обележја), а свако појединачно дело има и своја посебна обележја по којима их разликујемо.

У Кривичном законику је у члану 14. одређено да је кривично дело оно дело које је законом предвиђено као кривично дело, које је противправно и скривљено, а кривичног дела нема уколико је искључена противправност или кривица, иако постоје сва обележја кривичног дела одређена законом. У члану 22. је одређено да кривица постоји ако је учинилац у време када је учинио кривично дело био урачунљив и поступао са умишљајем, а био је свестан или је био дужан и могао бити свестан да је његово дело забрањено, те да је кривично дело учињено са кривицом и ако је учинилац поступао из нехата, уколико закон то изричито предвиђа.

У Закону о прекршајима је у члану 2. одређено да је прекршај противправно дело које је законом или другим прописом надлежног органа одређено као прекршај и за које је прописана прекршајна санкција. У члану 18. је одређено да физичко лице одговара за прекршај који му се може приписати у кривицу зато што је било урачунљиво и учинило прекршај са умишљајем или из нехата, а било је свесно или је било дужно и могло бити свесно да је такав поступак забрањен; док је у члану 20. одређено да је за постојање одговорности довољан нехат учиниоца, ако прописом о прекршају није одређено да ће се казнити само ако је прекршај учињен са умишљајем.

Општа обележја и једног и другог казненог дела су иста – одређеност у закону, а за прекршај и у неком другом пропису – противправност и виност учиниоца!

Разлика је у врсти виности која се тражи за кривично и прекршајно дело јер је ово битно обележје (и опште и субјективно обележје) код прекршајног дела довољно као нехат (осим ако је посебним прописом друкчије одређено), а код кривичног дела нужно као умишљај (осим ако је законом друкчије одређено).

Поред наведеног имамо као битно обележје ових казнених дела и заштитни објекат – право или добро које се штити прописаним санкцијама, и такозвани нападни објекат – „објекат радње" казненог дела или другим речима „предмет на коме треба да се предузме радња" казненог дела.

КРИВИЧНА ДЕЛА СВРСТАНА У ГЛАВИ 35. КРИВИЧНОГ ЗАКОНИКА И ПРЕКРШАЈНА ДЕЛА СВРСТАНА У ДЕЛУ V (КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ) ЗАКОНА О ВОЈНОЈ, РАДНОЈ И МАТЕРИЈАЛНОЈ ОБАВЕЗИ

Кривична дела која овде разматрамо су сврстана у Глави 35. Кривичног законика и одређена су као Кривична дела против Војске Србије,

Код кривичног дела, за разлику од прекршајног, имамо као могућег учиниоца и лице које има обавезу служења војног рока.

Увођење у војну евиденцију, регрутовање, служење војног рока, лекарски и други прегледи и испитивања, војна вежба и друге обуке у резервном саставу које се признају као извршење војне вежбе, исте су дужности и код основног облика кривичног и код прекршајног дела.

Члан 395. КЗ-а – Избегавање пописа и прегледа	Члан 133. ЗоВРМО
I Ко се противно обавези утврђеној Законом о војној, радној и материјалној обавези, без оправданог разлога, не одазове позиву надлежног органа за попис или преглед људства или материјалних средстава потребних за одбрану земље **II** Ко се противно обавези утврђеној Законом о војној, радној и материјалној обавези, без оправданог разлога, противи попису или прегледу људства или материјалних средстава потребних за одбрану земље **III** Ко при попису или прегледу људства или материјалних средстава потребних за одбрану земље да нетачне податке	Власник ствари: **I** ако на захтев територијалног органа не стави на увид податке и исправе о стварима посебне намене за потребе одбране; **II** ако територијалном органу онемогуће преглед ствари ради пописа и евиденције; **III** ако не извести територијални орган за настале промене на стварима **IV** ако не извести територијални орган да нема одговарајућу ствар.

Оба дела се односе на материјалну обавезу.

Неодазивање позиву за попис материјалних средстава заправо јесте онемогућавање пописа, тако да се основни облик кривичног дела не разликује од првог и другог облика прекршајног дела (посматрајући их као два вида суштински једне противправне радње – ометање или онемогућавање прегледа и пописа ствари).

Међутим, код кривичног дела имамо и неодазивање за преглед људства, давање нетачних података и противљење том прегледу (где својство власника ствари није обележје дела), па је тиме **кривично дело обухватније, шире постављено од прекршајног дела, будући да обухвата и један од видова војне обавезе, с тим што кривично дело противљења може учинити и лице које није војни обвезник или власник ствари**.

Члан 396. КЗ-а – Неизвршавање материјалне обавезе	Члан 132. ЗоВРМО
Власник ствари који: **I** противно обавези утврђеној Законом о војној, радној и материјалној обавези**,** без оправданог разлога, не допреми материјална средства или не приведе стоку на одређено место, у одређено време и у стању које омогућава њихову наменску употребу; **II** дело из става 1. овог члана учини за време ратног стања, оружаног сукоба или ванредног стања.	Власник ствари који **I** за потребе одбране земље не преда ствар; **II** на захтев територијалног органа не допреми ствари на одређено место и у стању које омогућава њихову наменску употребу.

Основни облик кривичног дела је једнак прекршајном делу.

Закључак:

Оно што чини да се кривична и прекршајна дела која су усмерена против одбране земље разликују јесу:

- нападни објекат;
- нужни облик виности;
- извршење дела у стању опасности (ванредно стање или ратно стање) и/или у стању мира;
- то што кривична дела могу учинити и лица која нису војни обвезници и обвезници материјалне обавезе;
- постојање квалификованих облика кривичних дела.

Имате питање? Имамо одговор!

У овој рубрици дајемо одговоре на нека од питања која сте упутили нашем часопису. Подсећамо да право на постављање питања и добијање одговора имају искључиво претплатници на наш часопис

ОБРАЗОВАЊЕ

П: *Школски одбор је на седници на којој је биран директор школе у дневни ред уврстио и приговор запосленог, иначе учесника конкурса на избору директора, који се тиче неправилности у раду комисије за избор директора. Како је наведено у приговору, кандидат чију документацију је комисија узела у обзир као уредну и потпуну, нема валидну документацију јер се у протеклом периоду није стручно усавршавао, па му је дозвола за рад, тј. уверење о положеном стручном испиту морало бити суспендовано по сили закона, тако да се наведени кандидат не може наћи на листи кандидата који се бирају за директора.*

Школски одбор је разматрао приговор и донео закључак о одбијању приговора као неоснованог, наводећи да се дозвола за рад не може суспендовати по сили закона и да постоји процедура суспензије регулисана чланом 127. Закона о основама система образовања и васпитања. Како се ради о споредној ствари која се тиче поступка избора директора, Школски одбор је ово питање решио закључком на које запослени нема право жалбе.

Да ли је у овом случају Школски одбор правилно поступао?

О: Закон о основама система образовања и васпитања („Сл. гласник РС”, бр. 72/2009, 52/2011, 55/2013 и 35/2015 – аутентично тумачење, 68/2015 и 62/2016 – одлука УС, даље: Закон), одредбама члана 60. ст. 9. и 10, прописује да орган управљања после протека рока од 30 дана од дана достављања одлуке о избору директора министру на сагласност, доноси решење о избору директора и доставља га свим учесницима конкурса.

Уколико су учесници незадовољни решењем о избору директора установе, имају право на судску заштиту у управном спору.

Против наведеног решења нису дозвољени ни приговор ни жалба, што значи да је решење коначно и да учесници конкурса једино могу тужбом да покрену управни спор.

Сходно наведеном, у конкретној ситуацији није било законског основа за поступање школског одбора по приговору учесника конкурса за избор директора.

Напомињемо да је начин поступања органа управљања по приговору запослених на решење директора регулисан чланом 145. Закона, односно Школски одбор као другостепени орган може да поступи на следећи начин:

1. Закључком да одбаци приговор запосленог уколико је неблаговремен, недопуштен или изјављен од неовлашћеног лица;

2. Решењем да одбије приговор запосленог када утврди да је поступак доношења решења правилно спроведен и да је решење на закону засновано, а приговор неоснован;

3. Својим решењем да поништи првостепено решење и врати предмет директору на поновни поступак, ако утврди да су у првостепеном поступку одлучне чињенице непотпуно или погрешно утврђене, да се у поступку није водило рачуна о правилима поступка која су од утицаја на решење ствари или да је изрека побијаног решења нејасна или је у противречности са образложењем.

П: *У оквиру стручног предмета Здравствена нега у трећем разреду медицинске школе постоји једанаест модула који су независни један од другог. Наставу реализује више наставника, при чему сваки оцењује своје модуле, а оцене*

може да ради без накнаде, тј. да ли уговором о међусобним правима и обавезама директора ван радног односа може да се уговори да директор ради без накнаде?

О: У пракси срећемо и случајеве да се са директорима закључује уговор о правима и обавезама без уговарања накнаде за рад, уз исплату само накнаде трошкова насталих у вези са радом у својству директора. Иако оваква могућност не произлази из члана 48. Закона, сматрамо да не постоје законске сметње да се са директором закључи уговор о правима и обавезама без уговарања накнаде. Али пошто ово лице у обављању функције директора има одређене трошкове, њихова накнада од стране послодавца може се утврдити тим уговором (дневнице и други трошкови службеног путовања у земљи и иностранству, коришћење аутомобила, градски превоз, такси превоз и сл.).

Према мишљењу Министарства финансија, бр. 413-00-318/2006-04 од 28. 4. 2006. године, ако директор ради без заснивања радног односа и без накнаде за свој рад, а исплаћују му се само трошкови проистекли из обављања те функције, таква врста трошкова нема карактер уговорене накнаде пошто накнада и није уговорена, већ имају порески третман других прихода по члану 85. став 1. тачка 12) Закона о порезу на доходак грађана, којим је прописана обавеза плаћања пореза по основу накнаде трошкова и других расхода лицима која нису запослена код исплатиоца. На ове трошкове се плаћа само порез по стопи од 20% по умањењу нормираних трошкова од 20% од бруто прихода. На ове трошкове се не плаћају доприноси.

ЈАВНЕ НАБАВКЕ

П: *У Јавној набавци у којој смо учествовали наручилац је захтевао да се као средство финансијског обезбеђења приликом подношења понуде достави:*

– Банкарска гаранција за озбиљност понуде (оригинал) у износу од 3% вредности понуде, са роком важења 60 дана дуже од рока важења понуде, која мора бити безусловна и наплатива на први позив у корист наручиоца;

– Обавезујуће писмо о намерама банке у коме банка изјављује да ће издати безусловну и плативу банкарску гаранцију на први позив за добро извршење уговорних обавеза у складу са условима из тендерске документације;

– Картон депонованих потписа овлашћених лица пословне банке која су потписала банкарску гаранцију и писмо о намерама банке.

Наиме, један од понуђача приликом подношења понуде није доставио картон депонованих потписа овлашћених лица пословне банке која су потписала банкарску гаранцију и писмо о намерама банке. То је констатовао и наручилац. Након тога је у стручној оцени понуда наручилац контактирао банку која је издала банкарску гаранцију и писмо о намерама банке и затражио да им банка накнадно (после отварања понуда) достави картон депонованих потписа овлашћених лица банке, што је банка и учинила. У даљој оцени понуда том понуђачу чија је понуда узета даље у разматрање додељен је Уговор.

Да ли је Наручилац имао право да накнадно (у току стручне оцене понуда) затражи да се достави картон депонованих потписа овлашћених лица банке ако је у самој конкурсној документацији наведено да он треба да се достави приликом подношења понуде?

Да ли има основа да се у овом случају поднесе захтев за заштиту права пред Републичком комисијом?

О: Мишљења смо да то није повреда члана 93. став 3. ЗЈН-а, тј. да овакво поступање не треба да резултира неприхватљивошћу понуде, већ се пре може подвести под члан 93. став 1. ЗЈН-а, дакле под дозвољено поступање. Уколико се тражено средство обезбеђења не достави, то резултира битним недостатком понуде, сходно одредби чл. 106. став 1. и њеним одбијањем. Средства обезбеђења јесу банкарске гаранције, тј. писма о намерама банке која, колико се разуме, јесу достављена и због тога понуда нема битан недостатак. Околност да није достављен картон депонованих потписа овлашћених лица пословне банке, иако је био тражен, не резултира битним недостатком понуде, с обзиром на то да је природа овог картона више пратеће писмо које се прилаже уз средство обезбеђења, тако да се може тражити накнадно појашњење понуде, те оно накнадно и доставити. Све је ово дух новог закона, те битних, суштинских недостатака понуде, по нашем мишљењу, овде нема.

Преīлед īроīиса...

ИЗДВАЈАМО ЗНАЧАЈНЕ ПРОПИСЕ КОЈИ СУ ДОНЕТИ ИЗМЕЂУ ДВА БРОЈА...

САОБРАЋАЈ

- Правилник о техничким и техничко-експлоатационим условима које мора испуњавати теретно возило или скуп возила којим се обавља превоз терета у друмском саобраћају и о обрасцима потврда о испуњавању ових услова („Сл. гласник РС”, бр. 14/2017 од 27. 2. 2017)
- Правилник о евиденцији и обрасцу сертификата о професионалној оспособљености лица одговорног за послове управљања превозом путника („Сл. гласник РС”, бр. 16/2017 од 2. 3. 2017)
- Правилник о условима и поступку усаглашавања предлога редова вожње у међумесном превозу („Сл. гласник РС”, бр. 16/2017 од 2. 3. 2017)
- Правилник о путном листу за домаћи ванлинијски превоз путника („Сл. гласник РС”, бр. 16/2017 од 2. 3. 2017)
- Правилник о граничнику брзине („Сл. гласник РС”, бр. 16/2017 од 2. 3. 2017)
- Правилник о подацима о броду и отпаду које је домаћи брод дужан да преда надлежном органу државе луке („Сл. гласник РС”, бр. 16/2017 од 2. 3. 2017)
- Уредба о оцењивању полицијских службеника и других запослених у Министарству унутрашњих послова („Сл. гласник РС”, бр. 17/2017 од 6. 3. 2017)
- Правилник о начину, програму и поступку спровођења испита о професионалној оспособљености, обрасцу сертификата о професионалној оспособљености, поступку издавања сертификата о професионалној оспособљености, као и начину вођења евиденције о одржаним испитима и издатим и одузетим сертификатима о професионалној оспособљености („Сл. гласник РС”, бр. 17/2017 од 6. 3. 2017)
- Правилник о семинару унапређења знања за техничара у радионици за тахографе („Сл. гласник РС”, бр. 17/2017 од 6. 3. 2017)
- Правилник о испиту за техничара у радионици за тахографе („Сл. гласник РС”, бр. 17/2017 од 6. 3. 2017)
- Правилник о садржини обрасца реда вожње, садржини и начину вођења регистра и начину овере реда вожње у међумесном превозу („Сл. гласник РС”, бр. 19/2017 од 8. 3. 2017)
- Правилник о путном листу за међународни ванлинијски превоз путника („Сл. гласник РС”, бр. 19/2017 од 8. 3. 2017)
- Правилник о обрасцу сведочанства којим се потврђује да су осигурање или друго финансијско јемство на снази у односу на поморски брод, ради покрића одговорности за штету због смрти или телесне повреде путника („Сл. гласник РС”, бр. 23/2017 од 13. 3. 2017)
- Правилник о здравственим условима које морају испуњавати железнички радници („Сл. гласник РС”, бр. 24/2017 од 17. 3. 2017)
- Правилник о дозволама и центрима за обуку ваздухопловно-техничког особља контроле летења („Сл. гласник РС”, бр. 25/2017 од 18. 3. 2017)
- Правилник о мерама пружања помоћи у лукама и на бродовима лицима са инвалидитетом и лицима са смањеном покретљивошћу („Сл. гласник РС”, бр. 29/2017 од 24. 3. 2017)

ДРЖАВНА УПРАВА, ВОЈСКА, ПОЛИЦИЈА

- Правилник о измени и допуни Правилника о радним местима, односно пословима на којима се професионалним припадницима Војске Србије стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем („Сл. гласник РС”, бр. 14/2017 од 27. 2. 2017)
- Правилник о приправности за рад („Сл. гласник РС”, бр. 16/2017 од 2. 3. 2017)
- Кодекс полицијске етике („Сл. гласник РС”, бр. 17/2017 од 6. 3. 2017)
- Правилник о измени Правилника о критеријумима за избор кандидата за полазнике стручног оспособљавања („Сл. гласник РС”, бр. 17/2017 од 6. 3. 2017)
- Правилник о изменама и допуни Правилника о врстама посебних услуга дипломатско-конзуларних представништава, износу трошкова за посебне услуге и начину евидентирања прихода по основу наплаћених конзуларних такси („Сл. гласник РС”, бр. 23/2017 од 13. 3. 2017)

• Правилник о изменама Правилника о садржини и начину вођења стручног надзора („Сл. гласник РС”, бр. 24/2017 од 17. 3. 2017)

• Уредба о изменама и допуни Уредбе о утврђивању Државног програма обнове инфраструктуре која је у надлежности јединице локалне самоуправе („Сл. гласник РС”, бр. 26/2017 од 10. 3. 2017)

БЕЗБЕДНОСТ ХРАНЕ

• Правилник о декларисању, означавању и рекламирању хране („Сл. гласник РС”, бр. 19/2017 од 8. 3. 2017)

• Правилник о измени Правилника о максимално дозвољеним количинама остатака средстава за заштиту биља у храни и храни за животиње и о храни и храни за животиње за коју се утврђују максимално дозвољене количине остатака средстава за заштиту биља („Сл. гласник РС”, бр. 21/2017 од 10. 3. 2017)

• Правилник о измени Правилника о начину паковања, декларисања и обележавања мирног вина, неких специјалних вина и других производа у производњи и промету („Сл. гласник РС”, бр. 24/2017 од 17. 3. 2017)

ПОРЕЗИ

• Правилник о утврђивању услуга предаје јела и пића за конзумацију на лицу места за сврху одређивања места промета услуга, у смислу Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС”, бр. 21/2017 од 10. 3. 2017)

• Правилник о утврђивању услуга у вези са непокретностима за сврху одређивања места промета услуга, у смислу Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС”, бр. 21/2017 од 10. 3. 2017)

• Правилник о утврђивању превозних средстава за сврху одређивања места промета услуга изнајмљивања тих средстава, у смислу Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС”, бр. 21/2017 од 10. 3. 2017)

• Правилник о изменама Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ-а са правом на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС”, бр. 21/2017 од 10. 3. 2017)

• Правилник о каматним стопама за које се сматра да су у складу са принципом „ван дохвата руке” за 2017. годину („Сл. гласник РС”, бр. 21/2017 од 10. 3. 2017)

• Правилник о изменама и допунама Правилника о пореској пријави за порез по одбитку („Сл. гласник РС”, бр. 21/2017 од 10. 3. 2017)

ОСТАЛЕ ОБЛАСТИ

• Правилник о утврђивању Годишњег програма формирања и одржавања обавезних резерви нафте и деривата нафте за 2017. годину („Сл. гласник РС”, бр. 23/2017 од 13. 3. 2017)

• Правилник о националним евиденцијама у области спорта („Сл. гласник РС”, бр. 24/2017 од 17. 3. 2017)

ПОДСТИЦАЈИ

• Правилник о подстицајима програмима за диверсификацију дохотка и унапређење квалитета живота у руралним подручјима кроз подршку младим пољопривредницима („Сл. гласник РС”, бр. 29/2017 од 24. 3. 2017)

• Правилник о подстицајима за инвестиције у физичку имовину пољопривредног газдинства за изградњу и опремање објеката за унапређење примарне пољопривредне производње („Сл. гласник РС”, бр. 29/2017 од 24. 3. 2017)

• Правилник о подстицајима за инвестиције у физичку имовину пољопривредног газдинства за набавку новог трактора („Сл. гласник РС”, бр. 29/2017 од 24. 3. 2017

• Правилник о подстицајима за инвестиције у прераду и маркетинг пољопривредних и прехрамбених производа и производа рибарства за набавку опреме у сектору млека, меса, воћа, поврћа и грожђа („Сл. гласник РС”, бр. 29/2017 од 24. 3. 2017)

Актуелности из правосуђа

У овој рубрици обавештавамо претплатнике о новим правним схватањима, поступцима оцене уставности и законитости, мишљењима и другим новостима из судова и других правосудних органа

ИЗ УСТАВНОГ СУДА

Покренут поступак за утврђивање неуставности одредаба члана 5. ст. 3. и 4. Закона о порезима на имовину

У предметима оцене уставности закона Уставни суд је на 7. седници одржаној 16. марта 2017. године покренуо поступак за утврђивање неуставности одредаба члана 5. ст. 3. и 4. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС”, бр. 26/01, 54/02, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 и 47/13) (предмет ИУз-155/2014).

Неуставне поједине одредбе Статута Адвокатске коморе Београда

Уставни суд је на 5. седници од 2. 3. 2017. године донео одлуку којом је утврђено да оспорене одредбе Статута Адвокатске коморе Београда („Сл. лист града Београда” број 93/16) (члан 34. став 2, став 4. у делу који гласи „и других прикупљених података” и став 5) којима је адвокатима који обављају адвокатску делатност у адвокатском ортачком друштву а нису чланови тог друштва ускраћено право да бирају и да буду бирани за чланове органа Адвокатске коморе Београда, нису у складу са Уставом и законом. Суд је укинуо меру обуставе извршења појединачног акта или радње предузете на основу наведених одредаба наведеног закона, одређену Решењем Уставног суда, ИУо-235/2016 од 24. новембра 2016. године (предмет ИУо-235/2016).

ИЗ ВРХОВНОГ КАСАЦИОНОГ СУДА – НОВИ ПРАВНИ СТАВОВИ

ПРИМЕНА ЧЛАНА 26. ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ И ОБЕЗБЕЂЕЊУ („СЛ. ГЛАСНИК РС” БР. 106/15)

Одлучујући о приговору и жалби, суд не може да првостепено решење укине и предмет врати на поновни поступак, већ може да првостепено решење потврди и жалбу одбије или да првостепено решење преиначи усвајањем жалбе, или пак да првостепено решење укине без враћања на поновни поступак и решавање.

Образложење:

Први основни суд у Београду је уз два предмета овоме суду доставио и два захтева за решавање спорног правног питања и заузимања правног става.

Спорно правно питање гласи:

Да ли виши суд као другостепени суд, одлучујући о жалби извршног повериоца против решења суда којим је његов предлог за извршење одбијен као неоснован или одбачен као неуредан, има законску могућност да укине ожалбено решење и списе врати првостепеном суду на даљи поступак и на поновно одлучивање?

Услед различитог поступања и одлучивања судова у наведеним поступцима, Врховни касациони суд је оценио да су испуњени законски услови из члана 180. Закона о парничном поступку, за заузимање става о спорном правном питању ради уједначавања судске праксе.

Треба нагласити да је предлагач доношење Закона образложио и следећим разлозима: „Жалба је израз тежње да се уједначи пракса основних судова и привредних судова. Има двоструки правно-политички циљ: да омогући странкама у поступку (извршном повериоцу и извршном дужнику) да о њиховим правима и обавезама у најважнијим питањима одлучује суд који је компетентнији од првостепеног суда: Виши суд или Привредни апелациони суд. Други циљ је уједначавање судске праксе у најбитнијим питањима.

Компензација за могуће умањење ефикасности до кога жалба може да доведе, огледа се

снагу Закона о јавном бележништву, може се извршити солемнизација или сачинити запис уговора о промету непокретности.

Питање: Које су правне последице непоштовања рока од шест месеци за прву аукцијску продају, који је прописан одредбом члана 35. Закона о хипотеци? ПОЈАШЊЕЊЕ: Када је банка као поверилац прекорачила наведени рок, да ли је јавни бележник дужан да одбије солемнизацију уговора о купопродаји јер је наведена норма императивна или је јавни бележник дужан да потврди уговор уз упозорење?

Одговор: Ако рок од шест месеци за одржавање прве аукцијске продаје, предвиђен чланом 35. став 2. Закона о хипотеци, није поштован у конкретном случају, јавни бележник ће солемнизовати уговор о продаји закључен на основу аукције у поступку вансудског намирења, одржане а да рок није поштован, и уз то ће унети одговарајуће упозорење.

ИНГ-ПРО ДОО ОРГАНИЗУЈЕ

САВЕТОВАЊЕ

Практична радионица – израда конкурсне документације, стручна оцена понуда и управљање уговором

Среда, 19. 4. 2017. године, од 10.00 до 16.00 часова

Београд, Хотел „Србија", сала „Тиса", Устаничка 127ц

Програм:

- Израда конкурсне документације – дефинисање техничке спецификације, одређивање додатних услова, одабир критеријума за доделу уговора;
- Стручна оцена понуда – фазе у стручној оцени понуда, израда извештаја о стручној оцени понуда и мериторне одлуке којом се окончава поступак;
- Управљање уговором – подела уговора према значају, администрирање и управљање, праћење извршења уговора и корективне мере, дозвољене измене уговора;
- друга актуелна питања из праксе;
- питања и одговори.

Предавач:

- Милош Јовић, саветник у Управи за јавне набавке.

Сви учесници уз плаћену котизацију за саветовање бесплатно добијају примерак књиге „Саветник за јавне набавке" аутора Милоша Јовића, коју издаје компанија Инг-Про.

Цена:

Котизација износи 4.900 динара (+20% ПДВ) и обухвата:

- предавање,
- примерак књиге „Саветник за јавне набавке",
- примерак часописа „Прописи у пракси – Леге Артис" и
- освежење у паузама (ручак, кафа, сокови).

Корисници Инг-Про издања остварују попуст од 10%.

Претплатници на штампано издање часописа „Прописи у пракси – Леге Артис" имају право да уз ваучер бесплатно присуствују семинару.

Напомена: један ваучер важи за једног учесника.

За сва обавештења позовите нас на: 011/2836-817, 011/2836-820, 2836-821, 2836-822, факс 011/2836-474 или нам пишите на: savetovanje@ingpro.rs

25
ГОДИНА

ЧЕТВРТ ВЕКА С ВАМА

ИНГ-ПРО

www.propisi.net

Јавне набавке и буџети

Грађанско право

Кривично право

Привредно право

Радни односи и социјално осигурање

Унакрсни поглед